

Izhaja vsak torek in soboto ob 4 uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Učitelstvu v premislek!

Učitelstvo na Goriškem je v dveh taborih. Eni so za križ, drugi proti. Kocka je padla. Terorizem nekaterih prenapetih je omogočil, prej nego smo mislili, odločen odpor. Gospodje, ki so v službi nesrečne svobode, žanjejo, kar so sejali, vihar! Bodi jim povedano to-le: Ni moči, ni terorizma, ki bi započeti tok ustavil. V kratkem se ustanovi društvo krščansko-mislečega učitelstva in s tem nova doba. Upamo, da se ustanovnega zbora udeležijo vsi, ki mislijo s svojo glavo. Napredek je vendar potreben in prinese svoj sad: Omiko, oliko in vernost, katera izgineva vsled počenjanj znanih terorizatorjev.

Bog in ljudstvo!

„Kmevska zveza“

za cerkljanski okraj je sklenila na obnem zboru dne 21. julija 1907 sledeče resolucije:

I.

Visoko c. k. poljedelsko ministerstvo blagovoli poskrbeti, da bo nastavljen najmanj v vsakem sodnijskem okraju po en živinozdravnik, ki naj ga vzdržuje država.

Ta živinozdravnik naj poučuje po vaseh okraja, kako ravnati z obolelo živino v prvi sili.

Da se v to potrebno število živinozdravnikov izšola, naj se razpiše vsako leto primerno število veterinarskih ustanov.

II.

Ker je v cerkljanskem okraju samem in tudi drugod usodepolno pomankanje okrajnega zdravnika, se pozivlje visoka vlada, naj ukrene, da bo gotovo v vsakem sodnijskem okraju zdravnik, katerega obstoj naj podpira tudi vlada sama.

III.

Visoka vlada in deželni zbor naj poskrbita, da se čim prej zgradi nova železnica iz Idrije do Sv. Lucije.

IV.

C. kr. pošto in brzojavno ravnateljstvo v Trstu se naprosi, da uvede dvakratno pošto zvezo na dan med Cerknom in Sv. Lucijo.

LISTEK.

Stvarjenje žene.

(Indijska legenda.)
Po nemškem zapisal B.

V začetku vekov je vstvaril Twashtri svet. Ko je pa hotel vstvariti ženo, je videl, da je vporabil pri stvarjenju moža vse snovi, ki so mu bile na razpolago. Preostala mu ni več nobena trdna in trpežna tvarina. Ves potr in žalosten se je Twashtri globoko zamislil.

Naposled je vkrnil sledeče: Vzel je okroglo obliko lune in valovite poteze kače, ovijanje divje trte in trepet trave, vitkost trsa in baržun cvetlice, nežnost mladih listov in pogled srne, razigrano veselost solčnih žarkov in solze oblakov in nestanovitnost vetra, plašnost zajca in ošabnost pava, mehko perja, ki pokriva vrabčovo grlo in trdnost dijamanta, sladkost medu in krutost tigra, gorkoto ognja in mrzloto snegu, ščebetanje šoje in grčanje golobov. Vse to je pomešal, vstvaril ženo in je daroval možu.

Čez osem dni je prišel mož k Twashtri in mu rekel: „Gospod, bitje, ki si mi ga daroval, mi greni življenje. Nепrestano klepeče; krade mi čas; za

Vse te resolucije so se potrebno utemeljene že odposlale na kompetentna mesta.

Bratska društva!

Odbor „Slovenske krščansko socialne zveze“ je sklenil, da združi letošnje glavno zborovanje „Zvezinih“ društev z otvoritvijo „Delavskega doma“ na Jesenicah in z desetletnico jeseniškega „Katoliškega delavskega društva“. Slavnost se bo vršila v nedeljo 25. avgusta. Ta dan hočemo pregledati dosedanje svoje delo in še bolj izpopolniti slovensko izobraževalno organizacijsko delo. Na noge vsa naša društva po vseh slovenskih deželah, na noge vsi sodelavci pri izobraževalnem delu! Dne 25. avgusta prihitite na Jesenice vsi, ki ljubite resno delo za domovino in ob velikem zboru slovenskih katoliških izobraževalnih društev dajmo obenem z veliko udeležbo častno priznanje jeseniškemu delavstvu, ki je bilo vedno v prvih vrstah naše organizacije in ki ima mnogo zaslug za krepki razvoj slovenske delavske organizacije!

Društva naj pridejo s svojimi zastavami in pevskega zbori. Nobeno naše društvo naj 25. avgusta ne ostane doma!

Društvene odbore prosimo, naj takoj tekom prihodnjega tedna podpisane odboru naznanijo svojo udeležbo, da pravočasno vse potrebno pripravimo. Naj prihitite na zborovanje tudi somišljeniki iz krajev, kjer še ni izobraževalnih društev!

Na svidenje 25. avgusta na Jesenicah, na tabora slovenskega prosvetnega dela!

Odbor „Slovenske krščansko socialne zveze“.

„Edinosti“!

„Edinost“ ravna tako kot konja iščoč Ribničan, ki je rekel: Saj vem, da je konj v onite dolini, pa vendar ga ne grem tje iskat. „Edinost“ išče tudi „ubijalno in disastrozno politiko“ pri naši stranki, če tudi ve, da je pri nas ni. V zadnjem članku smo ji pokazali, da je od slovenske strani to politiko ustvarila jedino le

vsako malenkost stoka in vedno boleha. Prišel sem k Tebi, da bi je sprejel nazaj, kajti ž njim mi res ni mogoče živeti!“

In Twashtri je vzel ženo nazaj.

A čez osem dni se je mož zopet vrnil in rekel bogu: „Gospod, moje življenje je postalo samotno, odkar sem ti vrnil to bitje. Vedno moram misliti nato, kako je pred mano plesalo in pelo. Dobro se še spominjam, kako čudno me je pogledovalo, kako je pred mano igralo in se me ovijalo.“

In Twashtri je dal možu ženo nazaj.

Trije dnevi so bili prešli, ko je Twashtri zopet vzrl moža pred sabo.

„Gospod“, je govoril ta, „ne vem odkod to pride, a sedaj sem prepričan, da mi napravlja žena več neprijetnosti, kakor zabave. Prosim Te, Gospod, odzemi mi jo zopet!“

A Twashtri je zakričal: „Mož, odidi mi od tu in pomagaj si, kakor znaš!“

In mož je odgovoril: „Z ženo ne morem več živeti!“

Twashtri mu je odvrnil: „Tudi brez žene ne boš mogel živeti!“

Mož je odšel in zaplakal: „Gorje mi, nesrečnežu! Z ženo ne morem živeti in brez žene tudi ne morem živeti!“

naša „liberalna“, oziroma nje ustvaritelja s tem, da sta prav brez vsakega vzroka, ki bi bil utemeljen v umni predvidnosti za potrebe dalekosežne politične naše prihodnosti, razcepila jedinstvo v deželnem zboru ter postavila tudi tu, kakor v vsem političnem in prosvetnem delovanju svoje liberalne stranke, kot jedro svoje delavnosti aksijom: Strmoglavimo in ubijmo najprej dosedanje narodno stranko „Sloge“; nič ne de, ako tudi uničimo, kar „Slogaši“ dobrega delajo in so dobrega storili; „Sloga“ mora ležati najprej pod našimi nogami, potem bomo mislili na narodno politiko. — „Edinost“ naj le preiskuje dosedanje delovanje naših „naprednjakov“ in osebno še pisavo „Soče“ skozi drobnogled tega aksijoma, potem se uveri, da je zgrešila pot za odlaganje naukov in opominov o „ubijalni“ politiki, obrnivši se na naš naslov, da so ji naše duri zaprte, in da naj butaro teh naukov in opominov odloži pred durimi svoje posestrime „Soče“ in nje stranke.

Politika naše stranke je torej ista kot je bila, odkar ji stoji na čelu dr. Gregorčič. Če ni bila pred razkolom „klerikalna“ (v zmislu „Soče“ in „Edinosti“), če ni bila takrat „ubijalna“, zakaj naj bo sedaj?! — Ali se je morda ob izbruhu našega političnega razkola izvršila tako radikalna izprememba v slov. deželno-zborski delegaciji, merodajnem faktorju slov. deželne politike?! Izmed desetih slov. dež. poslancev se je odcepil en sam, in še ta je bil le oni, v čegar nestalni glavi se je spočel razkol, in ki je pravi njegov oče. Ako bi bila „Slogina“ stranka — oziroma nje vodstvo res izpremenila svojo politiko, ako bi bila res malodane izločila iz svojega programa narodnost in jo nadomestila z vero — k čemur ni bilo pred razkolom najmanjšega povoda — vprašamo: ali je mogoče, da bi bil to izpoznal le en sam poslanec?! In kako se je prav za prav izvršil celi razkol? Politične ideje niso pač stvorili hipa in tudi ne stvorijo ene same glave. In kako je bilo z našim razkolom? Tuma ga je spočel, Gabršček ga je vzel v vzgojo, ljudstvu v deželi se ni o novorojenčku niti sanjalo, a „Soča“ je vzkliknila: Cela dežela zahteva novo liberalno politiko. In ljudstvo na deželi je debelo gledalo, kje je ta zahteva? In razkol se je porodil, a ljudstvo se ga ni zavedalo, niti ga čutilo. Razkol je bil še le v Tumovi pisarni in v Gabrščekovi uredniški sobi. Od tod se je še le na perotih laži in obrekovanja začel usiljevati med ljudstvo. Tu se je porodila „ubijalna politika“.

Če pa ta politika ni delo naše stranke, je še manj delo naše duhovščine. Vpliv duhovščine na našo stranko je ostal isti, kakor je bil pred razkolom. Ker je duhovščina glavna varuhinja vere, in ker je vera dragocen zaklad, dragocen za vse stanovne zastopane v naši stranki, in ker mora vsled tega naša stranka kot zaščitnica verskega ljudskega mišljenja stopati nasproti liberalizmu, ki je nasproten duhovščini ravno zaradi nje tesne zveze z vero, si domišljujejo liberalci, ali prav za prav bi radi uverili ljudstvo, da mi ne branimo vere, ampak le koristimo duhovščine, ter besedičijo o suverenem vplivu duhovščine na našo stranko itd. Ta vpliv pa eksistuje le v liberalnem „farbanju“, naša duhovščina ga ne vživa in ga tudi ne zahteva. Naša stranka ima zaupne može iz vseh stanov, in vsak zaupnik ima tem večji vpliv na politiko naše stranke, čim bolj se zanjo zanima

in čimbolj se zanjo žrtvuje. Ko ni vera v igri, ima glas duhovskega dostojanstvenika isto veljavo kot glas priprostega kmetiča. Duhovnik je državljani kot vsakdo izmed nas, nosi državljanske dolžnosti kakor mi. Zakaj bi se tudi on ne smel pečati s politikom?! In vendar „Edinost“ duhovščini na Goriškem tega ne privoščiti. Ona pravi, da je nasprotnica naši duhovščini „le v toliko, v kolikor ta podpira rečeno za slovensko stvar „ubijalno politiko“. Tako?! Našo politiko, ki pa ni — kakor smo dokazali — „ubijalna“, ampak je neizpremenjeno narodna, ne podpirajo le duhovniki, ampak tudi drugi stanovi. Zakaj ni „Edinost“ tem stanovom nasprotna? Zakaj ne imenuje naše stranke po teh stanovih? I no zakaj? Ker vsi ti stanovi ne morejo liberalizmu toliko škodovati kot duhovski. Tega „Edinost“ pa ne sme še povedati; kajti v Istri ni še duhovščina dovršila svoje narodne misije, liberalizem potrebuje še nesebičnih narodnih delavcev iz duhovskih vrst. Ko ti narodni pionirji prebude narod iz narodnega mrtvila, kakor je naša duhovščina storila na Goriškem, potem naj se le pripravi tudi istrska duhovščina na isto hvaležnost „Edinosti“, katero vživa zdaj nje tovarišica na Goriškem. Liberalizem je gospod turške nravi: on rad žanje, duhovščina naj mu pa seje. Zdad so isterski duhovniki „Edinosti“ še „rodoljubni svečeniki“, pride pa čas, ko ji bodo „prokleti klerikanci“, podpiratelji „ubijalne politike“.

Ta naš svarilni apel na istersko duhovščino ni nikakor „iz trte izvit“, ampak bazira na resničnih bridkih izkušnjah.

Darovi.

Za [pot. knjižnico „Adrije“ je darovalo županstvo v Solkanu 20 K. Srčna hvala!

Novice.

Na znanje gg. naročnikom. — Od danes naprej bo izhajala „Gorica“ namesto ob 10. uri popoldne ob 4. uri popoldne.

Uredništvo in upravnništvo.

Poroka. — V pondeljek ob 11. uri popoldne se poročil v Ljubljani v cerkvi Srca Jezusovega naš urednik g. Fran Kremžar z dražestno gospico Gizelo Rozman, hčerko vpokojenega nadučitelja v Ljubljani. Mladi dvojici naše iskrene čestitke! Bilo srečno na mnoga leta!

Duhovske spremembe. — Preč. gosp. Ivan Jarec, kurat v Ročinju je imenovan za kurata v Št. Ferjanu; veleč. g. Ivan Košir, kurat v Kalu, za kurata v Ročinju; veleč. g. Valentin Knavs, vikar v Logeh, za kurata v Kalu; veleč. g. Josip Grilanc, kurat v Levpi za samostojn. vikarja v Logeh; veleč. g. Janko Sedej, vikar Kronbergu, za kurata v Levpi; č. g. Vinko Vodopivec, kaplan v Črničah, za vikarja v Kronbergu in č. g. Josip Vodopivec, novomašnik, za kaplana v Črničah.

Nadalje je imenovan veleč. gosp. Alojzij Čubej, vikar v Trnovem pri Kobaridu, za kurata v Batah; veleč. gosp. Josip Ferfolja, vikar na Ponikvah, za vikarja v Trnovem pri Kobaribu; vikarijat Ponikve bo oskrboval veleč. g. Andrej Štrekelj, vikar na Pečinah. Veleč. g. Ciril Vuga, kurat v Batah,

pride za stolnega vikarja v Gorico; veleč. g. Franc Šmid, kurat v Lokovcu, za kurata v Branico; veleč. gosp. Franc Klanjšček, kurat v Gor. Tribuši, za kurata v Lokovec; č. g. Albert Leban, prvi kaplan v Tolminu, za kurata v Gorenjo Tribušo; č. g. Krištof Tomsič, drugi kaplan v Tolminu, za prvega kaplana ravnotam ter č. g. Štefan plem. Posarelli, semeniški prefekt, za drugega kaplana v Tolmin.

Dalje pride veleč. gosp. Josip Abram, kurat v Novakih, za kurata v Bilje; č. g. Josip Fon, kaplan v Volčah, za kurata v Novake; č. gosp. Josip Godnič, novomašnik, za kaplana v Volče. Č. g. Anton Sok, drugi kaplan v Cerknem, je imenovan za prvega kaplana ravnotam; č. g. Ivan Kenda novomašnik, za drugega kaplana v Cerknem; č. g. Ivan Podobnik, kaplan v Mirnu za župniškega upravitelja v Ajdovščini.

Veleč. g. Gvido Russian, župnijski upravitelj v Belvedere, pride za vikarja v Zdravščino ter bo ob enem oskrboval kuracijo Sv. Martina na Krasu; č. g. Valter Venir, kaplan v Ogleju, bo oskrboval župnijo v Belvedere; č. g. Ernst Galupin, novomašnik, za kaplana v Flumičel; č. gosp. Honorij Fasiolo, novomašnik, za kaplana v Tržič.

Vsem častitim gospodom voščimo obilo blagoslova pri delu v vinogradu Gospodovem!

C. kr. namestnik v Bovcu. — Dne 30. jul. ob 10. uri došel je v naš prijazen trg gosp. c. kr. namestnik knez Hohenlohe v spremstvu g. glavarja Prinzig-a. Pri krasno napravljem slavoloku nagovoril ga je g. župan Jonko z lepimi pozdravnimi besedami izražajoč mu udanost in zvestobo občinarjev in priporočujoč mu jih v nadaljno naklonjenost. G. namestnik, videzno zadovoljen, odgovoril je s par slov. besedami. Nato so mu bili predstavljeni zastopniki raznih stanov, duhovščina, uradniki, c. kr. poštar, zdravnik i. dr.; do vsacega je imel prijazno besedo.

Po končanem predstavljenju šel je v spremstvu č. duhovščine in g. župana v župnijsko cerkev, kjer si je po kratki molitvi natančneje ogledal. Obiskal je na to šolo, župnišče, občinski dom in sodnijsko poslopje. Prav rad je sprejemal razne mu izročene pismene prošnje, in upanje je, da bodo tudi vlišane. Posebno želeli je, da bi naše vrlo gasilno društvo si z naprošeno podporo zagotovilo zidanje novega gasilnega doma. Ob 11^{1/2} uri je obedoval na „Pošti“ ter povabil k obedu g. dekana, sodnika in župana. Med obedom napil je g. župan g. namestniku s kratko, pa jedrnatu napitnico. Prijazni gospod odšel je iz Bovca proti Logu ob 12^{3/4}. Upajmo, da naše nade za boljše bodočnost zapuščene Boveca se bodo pod krepko-milo vladu g. namestnika, če ne popolnoma, pa vsaj deloma izpolnile.

C. kr. namestnik v Logu pod Mangartom. — Njega presvetlost c. kr. namestnik iz Trsta princ Hohenlohe se je pripeljal v Log v spremstvu blagorodnega g. Prinzig-a c. kr. okrajnega glavarja v Tolminu v torek popoldne ob 1^{1/2}. Dasi je bilo označeno popotovanje visokega dostojanstvenika bolj zasebno, vendar je bil sprejem veličasten. Pri slavoloku, na katerem so viseli mnogoštevilni venci iz planinskih cvetic in sadov iz naših logov, se mu najprej pokloni in ga s prisrčnimi besedami pozdravi Martin Črnota župan, in nato njega presvetlost udanostno pozdravi naš g. kurat v imenu cele farne občine. Presvetli gospod se je pa odzval najprej slovensko in potem se je v nemškem jeziku prijazno pogovarjal z imenovanimi našima občinskima in cerkvenima predstojnikoma kakor tudi z možmi izmed občinskega starešinstva ter nekaterimi rudarji iz loškega rova. Iz topičev se je streljalo, cesarske in slovenske zastave so vihrale na vseh hišah zavednih gospodarjev osobito v Sred. Logu, ki je središče krajne in cer-

kvne občine. Njega presvetlost je nam obljubil, da nas zapuščene in od železničnega sveta ločene Ložane še obišče, in da nas v naših težajah hoče podpirati. Povdarjal je tudi, da mu je dobro znano, da smo tukaj pod Mangartom dobri domoljubi in vedno vesti avstrijci, kar častno velja o vseh Slovencih. Ob gromovitem: Živijo! Slava Njega veličanstvu presvetlemu cesarju Francu Jožefa! Živijo! Slava njega presvetlosti c. kr. namestniku princu Hohenlohe se je odpeljal visoki c. kr. dostojanstvenik z g. kr. glavarjem proti Predelu in tako si je ogledal naše strmine in najrevnejši kraj z ubogim delavskim prebivalstvom.

Družbe sv. Cirila in Metoda prvomestništvu sem se imel namen odreči že takrat, ko sem definitivno izstopil iz gimnazijske službe. A odvrnili so me prijatelji in sosebno še najgorečnejše delavke na njenem poprišču: naše častite dame.

Dne 20. marcija t. l. sem se pa v vodstveni seji odpovedal.

Ker se mi zdi posel svojega naslednika silne važnosti, vsojam si oprt na izkušnje svojega vže nego 20 letnega prvomestovjanja, t. j. od prvega družbinskega začetka — priporočati za prvomestnika g. vladnega ter šolskega svetnika, dr. Franja Detela.

Njegov sloves v slovenskem narodu je pomemben. Priznan pisatelj, izgleden šolnik in vešč uradnik je v stanu do sijajnega procvita dovesti to družbo, ki naj jo čuvajo Slovenci kakor punčico svojega očesa.

Če omenjam še, da moj č. priporočeneec nikedar ni bil zapleten v kak političen boj, povedal sem vse. „Družba sv. Cirila in Metoda“ ni poznala namreč do sedaj in ne sme poznati od slej nikake strankarije — ona mora bivati na stolu nerazdeljenega naroda.

Na Okroglem, 30. julija 1907.

Tomozupana.

Popravkar Gabršček — blami-ran. — Z ozirom na članke „Pravi krivci naših nevspehov“ v „Gorici“ je poslal Gabršček pred časom uredništvu dolg popravek, katerega pa se ni objavilo, ker isti ne odgovarja določbam tiskovnega zakona. V svojem popravku namreč zahteva Gabršček popravko dejstev, ki se ne nanašajo na njegovo osebo in se tičejo tretjih oseb. Gabršček je tožil odgovornega urednika, ki je bil pri okrajni sodnji od obtožbe oproščen iz zgoraj navedenega razloga in Gabršček obsojen v povračilo stroškov. Okrožna sodnja, kamor se je pritožil Gabršček, je razsodbo prvega sodnika potrdila. Gabršček nosi stroške ter je za jedno blamažo bogatejši.

Kaj Gabrščeka najhitreje zmeša?

— Oj ti cekini, oj te svitke kronce! Kadar je govora o tem, takrat Gabršček glavo izgubi. Ker smo čisto natančno pojasnili, kako Gabršček nemškutari doli v Grdežu, je Gabršček v zadregi z odgovorom. Kaj naj pač odgovori drugemu, kakor to, kar je odgovoril, namreč da imajo ondi tudi sicer navdušeni Lahi nemške napise. Kaj nas Lahi brigajo? Vsak pošten Slovenec mora zameriti Gabrščeku, načelniku liberalne narodno (!) napredne (?) stranke, da rabi ondi slovenščine nezmožno žensko, ki osten-tativno povdarja, da ne zna slovensko, da rabi na kiosku samonemške reklamne plakate, v domovini pa kriči, da je to slovenski kiosk. Pojte se solit potem s takim slovanstvom! No, pa Gabršček je mož, ki zna ost hitro obrniti okrog. Hitro je zaklical: Glejte, taki prijatelji trgovcev so klerikalci! Toda le počasi! Na tako zlorabljanje slovanstva v sebične namene ne ostanemo dolžni odgovora! In kot odgovor bodi sledeče vprašanje slovenskim trgovcem v Gorici. Kdo je od Vas pred leti zahteval odločno, da imejte le slovenske napise nad svojimi prodajalnami? Kdo je vedno odločno pisaril in govoril proti trojezičnim napisom na Vaših prodajalnicah? Kdo je očital trgovcem, ki so imeli dvo ali trojezične napise, narodno neodločnost in strah-

petnost? Kdo drugi pač, ko „narodno radikalni“ Andrej Gabršček? In to so bili časi, ko je bilo za slovenskega trgovca včasih naravnost požrtvovalno imeti slovenski napis. Časi so se spremenili. Sedaj Gorica dobiva vedno bolj slovensko lice, trgovci sedaj lahko brez nevarnosti za odjemalce imajo samoslovenske napise. V tem času vidimo Gabrščeka, ki v onih težkih časih še ni imel prodajalne, da se sedaj peča s trgovino, in da sam na svoji trgovini ima trojezičen napis in sicer tako, da se niti vidi ne, kateri jezik ima prednost. Danes ta „narodno radikalni“ junak postavlja sicer še vedno slovenske kioske, a v nje postavlja Nemke, na stene pa prileplja samonemške lepake. Danes ta mož, ki je obenem načelnik narodno-napredne stranke, ki sama sebe proglašala za edino pravo slovensko stranko, danes ta mož v svojem slovenskem navdušenju noče prodajati Ciril Metodovih igel, češ ker premalo nese. In takega človeka, ki tako postopa, naj bi mi ne ožigosali? In če to storimo, ali smo zato sovražniki trgovstva? Menimo, da bo slovensko trgovstvo v Gorici le pridobilo, če se bo oteslo vpliva človeka, ki mu je narodnost — kšeft.

Milanski škandal je razburil tudi „Soča“ in umazanega „Zamorca.“ Res, ne more si človek misliti kaj bolj ostudnega kakor je uradno ogorčenje teh dveh Gabrščkovih listov, ki v družbi z drugimi judovskimi listi napravljata iz tega milanskega škandala, samostanski škandal. Če bi liberalci bili ogorčeni nad ljudmi, ki so pri tem prizadeti, mi smo prvi, ki jih v tem ogorčenju pozdravljamo, čeravno nekoliko težko verujemo na pristnost „Sočine“ morale. Toda „Soča“ ni čisto nič ogorčena na zločinsko tvrdko Famagalli et Comp., ona bi se za te škandale popolnoma nič ne brigala, če bi jih ne mogla porabiti za hujskanje proti „farjem“. Celo „Sočin“ bratec „Slov. Narod“ je priznal, da one ničvredne babnice res niso bile nune, ampak so samostansko obleko nosile neopracovane, a „Soča“, ki greši na zabitost svojih bralcev, vse to taji ter čisto smelo trdi, da so bile to res nune. Akoravno je dokumentarčno dokazano, da so ravno v tem slučaju cerkvene oblasti storile svojo polno dolžnost ter pred temi ženskami že prej opozarjale oblasti, češ da so sleparice, ki se v zločinske namene skrivajo v samostansko obleko, vendar „Soča“ ne napada drugega ko „farje“ in samostane. Seveda vse to „v imenu morale“, ki je ni nikjer spravljene v tolikih kupih ko ravno v uredništvu „Soče“. Kako strašno navdušena je „Soča“ za moralo, je pokazala s tem, da hvali in slavi kaznovanega in odpadlega duhovnika Kirchsteigerja, o katerem je dokazano, da je ušel ječi radi oskrumbe malih otrok le s tem, da so ga proglasili za norca. Ta človek je tudi spisal umazan roman, ki ga „Soča“ na vse kripnje priporoča. Zakaj toraj vkljub temu slavi morale nabasana „Soča“ tega propadlega duhovnika? Zato, ker ta človek zabavlja zoper škofa, cerkev, spoved in sploh zoper vse, kar je katoličanom svetega. Človek bi mislil, da bo list s Kirchsteigerjevo moralo molčal, a predznost naših liberalcev ne pozna nobenih mej. Nič se ne bomo čudili, ko bo nekoč tvrdka Famagalli, dr. Riva in Longo začela zabavljati zoper škofa, da bo takrat „Soča“ proglasila te ljudi za boritelje svojih idej in za žrtve katoliške morale. Pri „Sočini“ morali je pač vse mogoče.

Liberalna baharija presega že vse meje. Štrekelj se sedaj baha, kakor da bi bil le on kaj naredil, drugi pa nič. Taki so liberalci povsodi. Tudi na Štajerskem so taki. „Slovenski gospodar“ piše o njih: „Narodna liberalna stranka boče lahko z veseljem podelila svojemu poslancu Ježovniku največje časti in zasluzni križec v priznanje njegovega delovanja v strankinem smislu. Kakor je stranka v početku pričela s farbarijo, tako hoče on spretno nadaljevati kot strankin poslanec. Vse kar se na Dunaju

zgodí, stori Ježovnik za svoje volilce. Pred kratkim je izdal Ježovnik pismeno obvestilo na nekatere župane svojega okoliša, da se boče razdelilo med ljudstvo 100 milijonov kron. Pisma so pa tako sestavljena, da nerazodni morejo le sklepati, da je to dosegel Ježovnik. Ne vemo, ali je to storil Ježovnik iz nevednosti, ali je pa nalašč širil neresnico, da bi s tem nafarbal volilce in nekoliko prikriil pred njimi svojo nezmožnost. Dotični predlog je stavlil, kakor smo že zadnjič poročali, krščanski socialc dr. Lueger, da se da v zaklad zavarovalnice za starost in onemoglost 100 milijonov, nikakor pa ne, da bi se razdelili med ljudstvo. Pač pa se je šlo v seji dne 24. julija v zbornici za to, da se podelijo ljudstvu 3 milijoni zaradi različnih nezgod. Toda kakor poročajo časniki, pri glasovanju niti Ježovnik niti Roblek nista bila navzoča. To je liberalna politika! Kjer je nedolžen, se baha, kjer bi mrcal kaj storiti, tam pa ga ni! Pač je resnica!

Narodno delavsko organizacijo so ustanovili v Trstu takozvani „narodni prvaki“. Društvo se je rodilo v znamenju breznačelnosti, v katerem na videz plava stara teta „Edinost“. A le na videz! To breznačelnost je podobno polumraku, v katerem naj se delavci pripravljajo za razne liberalne ideje. Da so tržaški prvaki liberalci, o tem ni govora. Gre se le zato, da jih razkrinkamo še bolj nego so se sami v zadnjem volilnem boju. „Edinost“ noče biti ne liberalna i ne klerikalna, in tako naj bo tudi delavska organizacija, ne socialnodemokratska, ne krščansko-socialna. Kako je s to brezbarvnostjo, nam kaže dejstvo, da tako slepomišenje zagovarja in hvali „Soča“. Gospodje, ki ste iznašli to vabo, ali nam hočete natveziti, da tudi „Soča“ ni ne liberalna, ne klerikalna? „Novi List“ piše na naslov gospodov okrog tega društva:

„Torej gospoda, kaj pa ste? Kakšne barve ste? Delavsko društvo ste vendar ustanovili proti socialnim demokratom, ker ste s strahom gledali, kako delavci uhajajo v socialni tabor, zato povejte, kaj ste. Ali naj mislimo, da ste politične šleve? Jasnega in odločnega odgovora ste dolžni slov. javnosti in tudi delavcem, katere upregate v svoj voz. Še eno vprašanje! Lani ste tako navdušeno pisali, da bi radi videli, da se uveljavijo čisti kršč. principi v zasebnem in javnem življenju alo! gospoda, sedaj imate priliko; na delo, da se ta vaša srčna želja približa svojemu cilju. In glejte, mi smo Vaši zavezniki, saj smo i mi z dušo in telesom za to, da se uveljavijo krščanska načela; torej med nami ni več razlike. Ali naj pa mislimo, da hodite k značajnemu Hribarju v šolo? Skoro se nam hoče dozdevati, da bo tako. Tisto povdarjanje čistih krščanskih principov je tako nekam sumljivo, da moramo misliti, da imate Vi v mislih neko posebno krščanstvo. In vse doseданje skušnje, ki jih imamo z Vami, nam govore za to.“

In ker „Soča“ piše, da bi se ta organizacija raztegnila na celo Primorsko, zato izjavljamo: Delavstvo naj bo prepričano, da svoje rešitve nima iskati v „idejah“, ki se roče solzno mehkih možganih popoldne v kavarni pri črni kavi sedečih prvakov, niti ne bode delavstva rešile limonaste fraze starih zakrkojenih liberalcev. Na dan stopajo krepke, nove čile stranke. Če boste zavrgli krščansko načelo, postanete socialni demokratje vkljub vsem solzam od strani prvakov. Če hočete ostati narodni, oklenite se krščanskega socializma. Odločiti se je treba. Solze še niso rešilo nikogar!

Hrvatsko vprašanje je postalo aktualno. Hrvatski poslanec Zagorac se je razgovarjal na Dunaju o tem s Luegerjem, ki je Hrvatom obljubil pomoč krščanskih socialcev.

Naša nepolitična društva opozarjamo na shod „Slov. kršč. soc. Zvezd“ na Jesenicah dne 25. avgusta. Društva, udeležite se tega shoda po svojih odposlancih!

— Smrtna kosa. — Dne 1. avgusta ob 5^{3/4} popoldne je umrl v tu-kašnji bolnišnici g. Jakob Kosec, pre-viden s sv. zakramenti za umirajoče. Po-kojnik je bil oče kamenjskega gospoda župnika. Star je bil 76 let. Kamenjski go-pod župnik Josip Kosec se nahaja sedaj na abstinenčnem kongresu v Stok-holmu. Poroča se nam, da je g. župnik na svojem potovanju brzojavno prašal za stanje bolnega očeta. Pokojnik je bil mnogo let v Gorici uslužben pri tvrčki Pavletič, zato je tudi splošno znan. Poz-neje je živel pri svojem sinu v Cerknem, v Novakih in slednjič v Kamolah. Pogreb je danes iz bolnišniške kapelice. G. žup-niku so očetovo smrt naznanili brzojavno v Stockholm. Naj v miru počiva pokojnik, g. župniku pa naše sožalje!

— Ranjeni vojaki na vojaških vajah. — V komenski okolici na Krasu se vrše sedaj polkovne vaje tuk. pešpolka št. 47. Med vajami sta bila dva vojaka in sicer Jakob Schettler iz Kersbacha pri Slov. Bistrici in Miha Wallner iz Petzel-dorfa tako ranjena, da so ju morali pre-nesti v tuk. bolnišnico.

— Požar. — Dne 30. julija so imeli v Solkanu požar. Zgorel je hlev za go-veda in kopa slame. V nevarnosti ste bili 2 hiši, ki ste pod jedno streho, a odločnemu delovanju se je posrečilo ogenj omejit. Pohvalno moramo omeniti poleg domačih res nevstrašnih ljudi, poleg našega ženstva, ki je neumorno donášalo vodo, tudi ognjegasev z državnega ko-lodvora, ki so s svojo ročno gasilnico peš pritekli v diru od postaje našim v pomoč in ostali na licu mesta, dokler ni bila nevarnost odstranjena. Zažgali so baje otroci, pogorelec Ivan Doljak pa ima veliko škodo, ker je zgorela vsa krma, ki je letos zavoljo suše nad vse draga.

— Zadnji piš. — v torek pred sv. Mo-horjem je napravil veliko škodo. Na Iderskem in v Smasti je prevrgel polno sadnega drevja. V planini na Matajurju je ubilo konja in več krav.

— XXII. redna velika skupščina „Družbe sv. Cirila in Metoda“ se bo vršila v torek 6. t. m. v Bohinjski Bistrici. Zborovanje se bo vršilo v hotelu „Triglav“.

— Strašna nesreča zadela je vas Ponikve 30. julija zvečer ob 7. uri za-čelo je goret v hiši št. 27 ter se je ogenj naglo širil po vasi. Zgorel je večji del vasi, gotovo nad 20 hiš in mnogo drugih gospodarskih poslopij. Ker je bilo ljud-stvo na polju pri dela in se je ogenj bli-skoma širil, se je dalo le malo rešiti. V hiši, v kateri je nastal ogenj, zgorela sta tudi 2 vola in 3 krave. Bili so po večini zavarovani, žal da po večini le za male vsote. Škoda ogromna. Natančno med požarom ni bilo mogoče konstatirati. —

— Samoumori vojakov v Gorici. — O tem se v listih mnogo piše, a go-tovega ne v povedati nihče. Sedaj kroži govorica, da je neki nadporočnik dal zve-zati nekega prostaka tako, da se je ta zadašil. Stvar utegne biti pretirana. Od zelo blizu stoječe osebe je izvedel naš poročevalec sledeče: Pred dobrim me-secem je dobil neki vojak en teden zap-ora. To ga je hudo užalostilo. Hotel je napraviti razburjenje, in si je ko je čul, da se bliža nadzornik zaporov, dal okrog vratu vrvico ter kričal na pomoč. Seveda so mu vrvico takoj odstranili. Dragi slu-čaj se je zgodil pred dobrim tednom. Tudi tu si je dal vojak vrvico okrog vratu, da se obesi; a so ga takoj rešili. Prepeljali so ga v bolnišnico, da konstatirajo, če ima na vratu kaj poškodb. Dognalo se je, da nima na vratu od vrvi nobene poškodbe. Sedaj ga drže v bolnici da vi-dijo, če ni morda zmešan. Ta vojak je novinec, ki služi šele prvo leto. Komisija ga je izpraševala, če se ni morda posku-sil obesiti, ker ga kdo muči in grdo rav-na. Vojak je izjavil, da ne. V bolnišnici pa je nekemu bolniku dejal, da se je hotel obesiti, ker ga neki korporal pre-več muči. To jo izvedel poveljnik polka in sam osebno prišel v bolnišnico k vo-jaku. A temu je vojak izjavil, da ga nihče ne muči; na vprašanje, kaj mu je nare-dil korporal, izjavil je, da mu daje preveč dela. Tako oseba, ki je blizu stoječa. Vsekakor pa je gotovo, da vojaki s svo-jim sedanjim polkovnikom 47. polka niso zadovoljni. Razne čudne okoliščine ka-žejo, da se za zidovi vojašnice godi mar-sikalj, kar se ne bo še kmalu izvedelo. Vojaška oblast napram vsem govoricam trdovratno molči.

— Iz Kanala nam pišejo: Dasi je doba našega starešinstva in z njim tesno združenega ponosnega sedenja na župan-skem stolcu minila že meseca okt. 1905, podaljšal jo je vendar naš premilostni gospod oče župan — ki je ponosno od-govoril o tem v seji ga interpelajočim starešinom: „Volitve bodo, kadar bom hotel jaz!“ — samooblastno za dobro

leto, in volitve so se vršile še le meseca novembra 1906. Pa glej smolo! Naša trmasta „ljudska volja“ je bila zaradi ljubelega stolčka g. županu tako nevošljiva, da ga ni niti v starešinstvo izvolila; po-snemali je namreč hotela stare Grke, ki so za domovino najbolj zaslužne može pregnali za tri leta iz očetnjave, da bi ne postali preveč ošabni. Toda proti vo-litvam vložili so nekateri rekurz in sicer trdijo hudobni jeziki, da so bili to pro-padli starešine, ki so to storili na željo g. župana, da bi še ne padel z ljubelega stolca — in pomagano mu je bilo za 6 mesecev. Volitve so bile res ovržene in vršile so se nove mes. junija in sicer pod nadzorstvom c. kr. okrajnega komi-sarja. Ali zdaj je postala „ljudska volja“ drugega mnenja. Žalostni propadli kan-didatje so bili zopet izvoljeni, pa tudi g. župan, in sicer je bil izvoljen z največ glasovi v III. razredu, o kojem se je pred leti izrazil, da bi ga bilo sram, ako bi ga „berači“ izvolili. Pa zopet se govori, da je bila „ljudska volja“, namreč III. ra-zreda „pomazana“, ali po domače po-vedano, da so bili volilci podkupljeni, in da bo to stvar sedaj sodišče preiskovalo. Vkljub navzočnosti vladnega komisarja podan je proti volitvam zaradi tega in raznih drugih pregreškov, ki so se ve-doma ali nevedoma zgodili, zopet rekurz in — oddahnil se je g. župan, kajti na stolčku ostane še 6—7 mesecev, predno bode rešen rekurz in lahko bode ta čas mirno delal v blagor občine kakor — do zdaj. Ako bodo tudi te volitve ovržene, tedaj bode prišel vodit prihodnje morda sam namestnik iz Trsta, saj ima baje g. župan zaslobo v visokih krogih. Pa tudi če pride, utegnile se bodo pri njih zgoditi, vedoma ali nevedoma, Bog ve, tudi nerednosti, da bode potom rekurza stolček zopet rešen, tako pojde dalje, in naš g. župan postane dosmrtni konzul kanalske republike. Idrci in Vrhovci pa naj čakajo, da jim naredi cesto v Kanal prihodnje starešinstvo!

Po naši dolini vozi se precej au-tomobilov in drugih modernih vozičnih raz-nih konstrukcij, kar je znamenje, da so ptuj-ci jeli spoznavati krasoto naše doline in jo hočejo uživati. To pohlevno proš-njo pa bi jim smeli vendarle razodeti, naj bi vozili po obljudnih krajih počasi, kajti, da se ni do sedaj v Kanalu pri-petila zaradi teh neprimerno naglih vo-ženj še nobena nesreča, je prava čuda; pač pa bi tem avtom iz srca privoščili, naj bi vsakrat pomandrali nekoliko psov, katerih po trgu vse mrgoli, med temi tudi dokaj nevarnih. Tudi bi jim privoščili, naj odpeljejo naša dva orkestrona, ki sta vsem bližnjim prebivalcem, po-sebno bolnikom, ne v zabavo, ampak v jezo, posebno ob nedeljah, ko kričita kar za stavo od jutra do pozne ure zvečer.

Suša napravila je pri nas mnogo škodo; da je bila huda, spoznati je bilo na našem vodovodu na trgu, ker mu je vode popolnoma zmanjkalo, kar se ni že veliko let pripetilo.

— Trtna uš. — V Medani so za-sledili te dni in sicer v vinogradu, ki je last Oivalda Natale iz Kormina, trtno uš. V Brdih sta ostali do sedaj neokuženi po trtni uši le še občini Biljana in Medana.

— Poskušen samomor. — V četrtrek zvečer okolu 10. ure zvečer je

začul neki brambovec težko stokanje, prihajajoče od cerkvice, ki se nahaja na starem pokopališču. Ko se je brambovec približal kraju, od koder je prihajalo stokanje, je zagledal tam neko žensko, ki se je v strašnih mukah vzijala ležeča na travi. Zdelo se mu je koj, da se gre tu za poskus samomora. Zato je poklical še par tovarišev, ki so nesrečno ženo vzdignili ter jo prenesli v stražnico blizu se nahajajoče brambovske vojašnice. Go-spod zdravnik dr. Schlegl, katerega so vojaki poklicali, je koj konstatiral, da je nesrečnica izpila nekaj žvaplene ki-sline. Izpral ji je zaradi tega želodec in ženo so potem prenesli v žensko bolnišnico. Bila je to neka Ana Mihelič, ki je isti dan zapustila mestno hiralnico, v kateri se je zaradi slaboumnosti in bolehnosti nahajala več časa.

— Razpis natečaja. — Pri c. kr. okrajni sodnji v Tolminu je izpraznjeno mesto sodnega sluga.

— Tatovi rib. — Preiskava v hiši socialdemokratskega voditelja. — Pred kakimi desetimi dnevi so videli po Soči mimo Podgore plavati velikansko množino rib. Sodilo se je, da je to pri-pisovati temu, ker so v podgorski papir-nici čistili stroje in so se ribe vsled tega zastrupile. Tovarna je temu ugovarjala, češ, da so ribe videli plavati že nad to-varno. V soboto sta na goriški strani patrolirala dva stražnika. Pri Stražicah začujeta dva strela. Hitita v smeri, od-koder je prihajal glas in zagledata tam, kjer se potok Korenji izliva v Sočo, več peric, ki so si nadevale v posode več rib, ki so priplavale mimo. Stražnika sta šla naznanit podgorskemu orožništvu, da so se ribe umorile z dinamitom, in sicer od podgorske strani. Orožniki so takoj odšli na delo, in sicer so napravili pre-iskavo v hiši bratov Filipa in Karola Ro-pas v Podgori, ki so ju že dalje imeli na sumu, da izvršujeta ta posel. In res so našli v hiši več kil rib ter več streliva.

— Filip Ropas je vodja goriških socialistov ter je bil pred kratkim obso-jen na desetmesečno ječo radi razžalje-nja veličanstva.

— Izgubljeno. — Dne 25. julija je izgubil nekdo na poti iz Prvačine v Osek listnico, v kateri je bilo par za lastnika važnih listin. Ker niso dotične nikake vrednosti za najditelja, se ga prosi, naj listnico obdrži, a listine od-pošlje po pošti pod naslovom „Pošta Šempas“.

— Nedeljski izlet za Benetke po znižanih cenah. — Počenski v ne-deljo dne 4. t. m. in naslednje nedelje 11. 18. in 25. avgusta se prirede z brzim parnikom „Adriatico“ zabavni izlet v Benetke. II. razred 6 K, I. razred 7 K tja in nazaj.

Gz. izletniki dobé lahko na parniku po znižani ceni vstopnice za medna-rodno razstavo lepih umetnosti. Odhod iz Trsta v nedeljo ob 6. uri zjutraj, iz Benetk istega dne ob 10. uri zvečer. Vožnja traja 6 ur. Stroškov za izkrcanje oziroma ukrcanje ne bo nikakih, kajti parnik se ustavi na pomolu trga sv. Marka. Na ladiji bo bufet. Vozni listki se dobe v tobakarni na Corsu št. 15 in na ladiji pred odhodom, ako jih bo še kaj na razpolago.

— Kriza v tržaški socialni de-mokraciji. — Poroča se, da je iz

tržaške socialno-demokratske železni-čarske organizacije izstopilo 950 želez-ničarjev in delavcev v prosti luki.

— Prihodje zasedanje državnega zbora se bo začelo v drugem tednu me-seca oktobra. Takrat se začne še le pravo delovanje. Sedaj so se morale vršiti večinoma različne volitve v od-seke, in odseki so si potem volili pred-sedstva. Posvetovanja v odsekih pa še večinoma niso mogle zgoditi. V jeseni pride na vrsto pogodba z Ogrsko, ki je zelo nevarna, da pade čez njo ali sedanji državni zbor ali pa ministerstvo. Mi-nisterski predsednik Beck si bo odpočil na Kranjskem ob Bohinjskem jezeru.

— Kava se podraži. — Ker je množina kave manjša so ji dvigali ceno za deset odstotkov. Vzrok je bilo ne-prijazno vreme v Braziliji. Nadaljne cene so odvisne od uvoza iz Santosa in Ria.

— Na Beneškem so vse vasi do meje z Vidmom in Čedadom zvezane s telefonom radi vojaških razmer. — Kaj pa pri nas?!

— V Matajurju — nasproti Sta-remu selu se je že pred več leti našel premog. Pastirji so na paši kurili z njim. Žla mora biti močna, ker so ravno na-sproti na Beneškem pri Ronacu našli tudi premog. Že pred leti se je oblju-bovalo, da pride izvedenec, da preišče žilo — pa do sedaj ga še ni bilo; — prav bi bilo, da bi vendar enkrat prišel, potem bi ne bilo treba našim ljudem hoditi v svet.

— Velika nesreča se je pripetila 1. avgusta zjutraj na železniški progi med Kresnicami in Litijo. Ko se je nekaj de-lavcev na progi hotelo umakniti tovornemu vlaku in so stopili na drugi tir, je nenadoma pridirjala lokomotiva, dva de-lavca na licu mesta ubila, dva pa težko ranila.

— Toča je padala v sredo po noči v gor. Furlaniji okrog Ronkov, drugod po Furlaniji je suša.

— Rak pri kadilcih. — Rak na ustnicah se navadno pojavlja pri ka-dilcih, kar potrjujejo najnovejša raziska-vanja na kirurškem oddelku klinike v Pragi. Od leta 1895 do 1902 so imeli 199 bolnikov, ki so imeli raka na spodnji ustnici, med njimi je bilo 92,9 procentov kadilcev.

— Materina ljubezen. — Deset dolgih let je že preteklo, odkar je od-potoval v zrakoplovu na Severni tečaj slavni raziskovalec André iz Grenna na Švedskem. Od tedaj ni nobenega glasu več niti o njem niti o njegovem sprem-stvu. Gotovo so vsi storili žalostno smrt ali v vodi ali v zobeh belih medvedov ali kako drugače in ni več žive duše, ki bi upala, da se drzni potovalec še kdaj povrne, razen ene, in to je njegova mati. Starica si niti misliti ne more, da bi njen dragi sin ne živel več ter ga pričakuje od dne do dne. Vsak dan prerahlja njegovo posteljo, prezrači sobo, pripravi sveže vode, da bo vse lepo v redu, če pride nensdoma njen sin nazaj. Deset let ga pričakuje siva skrbna mati, deset let živi v njenih prsih nada, da bo še videla svojega edincea in mu mogla streči in najbrže boče upala do svojega poslednega diha.

V najem se bodo oddali

v Gorici v ulici Corso Verdi šte. 22 v najlepšem kraju mesta razni prostori za trgovino s skladišči vred. Jeden teh prostorov bi bil pripraven zlasti tudi za lepo kavarno. Reflektanti na te prostore se vabijo, da se s svojimi ponudbami obrnejo na načelstvo podpisane „Centralne posojilnice“, ki je lastnica dotičnega poslojja.

V Gorici, dne 2. avgusta 1907.

Načelstvo „Centralne posojilnice“ v Gorici.

Rojaki! Spominjajte se o vsaki priliki „Šol. Doma“!

Jakob Miklus

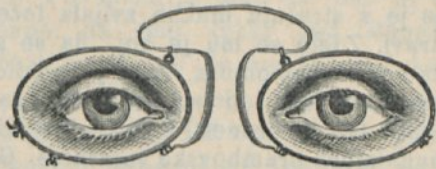
mizar in
lesni trgovec

v Podgori, na ogln novega
železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima veliko zalogo vsakovrstnega trdega in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohištva, vinskih posod, stiskalnic itd.

Pozor!

Edino naš rojak v Gorici, optikar
I. Primožič,

na Kornju št. 13, (konec Gosp. ulice) ma veliko zalogo optičnih izdelkov, kakor: Raznovrstna očala, zlata in iz nikla, stekla iz kristala, v vseh številkah. V zalogi ima razne topomere, daljnogled, barometre, mikroskope, vage za vino, za žganje, za špirite, livele za zidarje, mizarje po najnižji ceni.

Izvršuje vsakovrstne poprave in iste dostavlja na dom.

ZAHVALA.

Tem potom izrekamo najpristrénejšo zahvalo vsem prijateljem in znancem za mnogobrojne izraze sožalja ob priliki smrti našega strica č. g.

KAROLA PENZINA,

zlatomašnika.

Isto se najtopleje zahvalujemo vsem gg. vdeležencem, ki so pripomogli ktako lepemu in veličastnemu pogrebu pokojnika, posebno čč. duhovščini, gg. uradnikom, orožništvu, požarni straži in pevcem, ki so blagovolili zapeti žalostinki na domu in na grobu.

V Tolminu, dne 31. julija 1907.

ŽALUJOČI OSTALI.

E 263/7

8

Dražbeni oklic.

Po zahtevanju Hranilnice in posojilnice v Cerknem zastopane po odv. Franko v Gorici, bo dne 29. avgusta 1907 dopoldne ob 9¹/₂ uri v Bači ob Idriji dražba nepremičnin Josipa Jug iz Bače, ki je neznanega bivališča.

Predmet dražbe so nepremičnine vl. št. 274 d. o. Sv. Lucija stavb. parc. št. 282 in vl. št. 150 d. o. Idrija ob Bači stavb. parc. št. 35.

Nepremičninam, koje je prodati na dražbi je določena vrednost: 1.) vl. št. 574 d. o. Sv. Lucija na 9960 K in 2.) vl. št. 150 d. o. Idrija ob Bači na 2000 K.

Najmanjši ponudek ad 1.) znaša 4980 K in ad 2.) 1000 K; pod tema zneskoma se ne prodaje.

Č. kr. okr. sodnija Tolmin.

Odd. II. dne 22. julija 1907.

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, ulica Vetturini št. 9.

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905

na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907

na menice po 6⁰/₁₀, na vknjižbo po 5¹/₂⁰/₁₀

Hranilne vloge se obrestujejo po 4¹/₂ od sto.

Hôtel pri zlatem jelenu v Gorici.

Ugodna lega sredi trgovskega dela mesta. Nad 40 na novo opremljenih sob. — Velik jedilni salon, stekleni salon, obširen vrt, veranda, klubove sobe, keglisce. — Izborna kuhinja. — Plzensko in Puntigamsko pivo. — Raznovrstna namizna vina in v butelkah. — Za prečastito duhovščino soba seperatna zniraj na razpolago.

Za mnogobrojen obisk se toplo priporoča
udani

A. Dekleva.

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

se priporoča vsem čč. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izdelava cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenc v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

5000 kron

zplačam onim kateri dokažejo, da moja čudovita

kolekcija 600 samo za

2.50 gl.

ni po ceni.

il švicarska sistem Roskopf pat. žepna dobro jdoča in dobro regulirana s pismenim tovarniškim amstvom; 1 amer. golddouble verižca; 2 amer. golddouble prstana, (za gospode in dame); 1 pozlačena garnitura, obstoječa iz zapesnih, ovratnih; in naprsnih gumbov, 1 amer. žepni nož z 5 rezali 1 eleg. svilnata krsvata barva in vzorec po naj-novejši modi; 1 kratavna igla siml-brilanta; 1 brož zadnje mode; 1 popolna toaletna garnitura; 1 eleg. mošniček za denar; 1 par amer. bouton z emit. biseri; 1 pat. angl. barometer, 1 album z 36 umetnimi in lepimi obrzci; 1 igla za lase in pristno orientalske perle, 5 indijanskih podob, in 350 drugih kosov kateri, so v vsaki hiši potrebni. Vse to z uro vred, katera je sama toliko vredna stane 2 gl. 50 kr. Pošilja po poštnem povzetju

S, Urbach's Weltversandthans

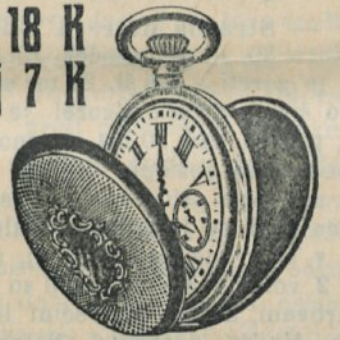
Krakau, Nr. 82.

Ako se naroči 2 zavoja se priloži 1 angl. britva in 6 žepnih robcov zastoj. Ako kaj ne ugaja se denar vrne.

Čujte!

Čujte!

Prej 18 K
sedaj 7 K

Krasoa remontoir-Gloria srebrna ura s 3 močnimi pokrovi, bogato okrašena, dobro idoča, 3 leta garancija, pošilja proti povzetju za samo 7 kron.

Henrik Weiss — Dunaj XIV.3.

Sechshausenstr. 5./G.

Kerševani & Čuk

GORICA - Stolni trg 9 (piazza Duomo) - GORICA

priporoča svojo

zalogo šivalnih strojev raznih sistemov za umetno vezenje (rekamiranje), katere prodajava tudi na mesečne obroke. — **Zaloga dvokoles.** — **Mehanična delavnica** konec Raštela št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5 do 10 let.

